

Ο ΕΠΟΜΕΝΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Χρήστος Γιανναράς

(Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε στα Πανεπιστήμια της Αθήνας, της Βόννης και της Σορβόνης. Επιφυλλιδογραφεί σε εφημερίδες παρεμβαίνοντας στην πολιτική και κοινωνική επικαιρότητα.)

Copyright: <http://www.youmagazine.gr/2017/06/the-next-prime-minister-by-christos-yiannaras-16281/>

RIEAS Publication date: 3 Σεπτεμβρίου 2017

Αν προλάβει πια να υπάρξει πρωθυπουργός με παρατεταμένη θητεία, θα είναι κάποιος που ΘΑ ΜΙΛΑΕΙ ΑΛΛΗ ΓΛΩΣΣΑ.

Λογικά, δηλαδή με τους όρους της κοινής και στοιχειώδους λογικής, ελπίδα να ανακάμψει το αποσυντεθειμένο πια και χρεοκοπημένο (υπό επιτροπεία επαχθέστατη) ελλαδικό κράτος, δεν υπάρχει. Για χίλιους-μύριους ολοφάνερους λόγους – θα αρκούσε όμως ένας και μόνος: Είναι των αδυνάτων αδύνατο να έχει συνέχεια ιστορικής παρουσίας μια συλλογικότητα, στην οποία, δεκαετίες τώρα, δεν κρίνεται κανένας για τίποτα – ειδεχθέστατα κοινωνικά και πολιτικά εγκλήματα μένουν ατιμώρητα ή και πανηγυρικώς αμνηστεύονται.

Η παρανομία, η καταστροφή ή κλοπή κοινωνικής περιουσίας, είναι καθεστώς. Οι φυσικοί αυτουργοί της χρεοκοπίας εξακολουθούν ανενόχλητοι να απολαμβάνουν την ξουσία και τα λάφουρα της σύλησης του κοινωνικού χρήματος, έχοντας με νόμο εξασφαλίσει την ατιμωρησία των κακουργημάτων τους.

Ταυτόχρονα, κάθε αξιολόγηση, κριτική αποτίμηση και διαβάθμιση της ποιότητας έχει καταργηθεί, η βαθμολογία έχει εξοβελιστεί από το σχολείο ή διατηρείται συμβατικά, η αντιγραφή στα πανεπιστήμια ή η κομματική

στράτευση εξασφαλίζουν πτυχίο σε νατριχιαστικά αγράμματος.

Οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν κρίνονται ούτε για εξόφθαλμη ανεπάρκεια, βασανισμό ή εκβιασμό του πολίτη, προάγονται μόνο με τα χρόνια παρουσίας τους στην «υπηρεσία». Ο εργατικός δεν διακρίνεται από τον φυγόπονο ούτε ο ευφυής από τον μικρονοϊκό ούτε ο τίμιος από τον διεφθαρμένο. Σε καμία βαθμίδα της προσχηματικής ιεράρχησης ευθυνών δεν αποτιμώνται προσόντα, ικανότητες, ήθος, πεπραγμένα – πουθενά, από το νηπιαγωγείο έως το υπουργικό συμβούλιο.

Μεθοδικά, εσκεμμένα, η έννοια της αξιολόγησης έχει ταυτιστεί στις συνειδήσεις με τον αναχρονιστικό συντηρητισμό, τον υταρχισμό, την καταπίεση. Κάθε βράδυ αγέλες ανεγκέφαλων υπανθρώπων λυμαίνονται συγκεκριμένη περιοχή της πρωτεύουσας, κάθε νύχτα «προσάγονται» κάποιοι στον εισαγγελέα, δεν κρατείται ποτέ κανένας. Είναι αδιανόητο να κριθούν ένοχοι ή να παραπεμφθούν σε ψυχίατρο.

Η ασυδοσία και ο τραμπουκισμός λογαριάζονται στην «προοδευτική» Ελλάδα σαν «κοινωνικές κατακτήσεις», το ίδιο και η εκδοχή του πανεπιστημίου ως «ασύλου» της παράνοιας, των βανδαλισμών, της αισθητικής βαναυσότητας.

Η κατρακύλα της χώρας προς την ιστορική εξαφάνιση

Των αδυνάτων αδύνατο να επιβιώσει ένα «κράτος», στο οποίο η ολιτική ηγεσία έχει με νόμους αυτασφαλιστεί ως ατιμώρητη για ποιοδήποτε, οσοδήποτε αποτρόπαιο κοινωνικό έγκλημα – ακόμα και για τον εξωφρενικό υπερδανεισμό της χώρας.

Κάθε κυβέρνηση, προκλητικά και αδιάντροπα, μας προσφέρει οπτικο-ακουστικό υλικό των κριτηρίων της για την ανθρώπινη ποιότητα: Ψηλαφούμε στο «γυαλί» των κρατικών τηλεοπτικών καναλιών πώς, χάρη στην κομματική ένταξη και μόνο, ένας δυστυχής δύσαρθρος χριείται εκφωνητής ειδήσεων, μια λαϊκότροπη πρώην καλλονή, με φυτική οημοσύνη, «συντονίζει» συζητήσεις για ευρωπαϊκά προβλήματα, πώς βαφτίζονται «ανταποκριτές» άνθρωποι ανίκανοι να αρθρώσουν έστω μια φράση χωρίς ανατριχιαστικά γραμματικά και συντακτικά λάθη.

Ανάλογο ανθρώπινο υλικό αναρριχάται, με κάθε κομματική αναστελέχωση του κράτους, σε εκατοντάδες (ή και χιλιάδες) διευθυντικές θέσεις κοινωνικών λειτουργημάτων, προεδρεία, πόστα «ειδικών συμβούλων», εκπροσώπων του Ελληνισμού σε διεθνείς οργανισμούς και αποστολές – με μισθούς οργιαστικής, έφρενης σπατάλης.

Χιλιοκαταγγελλμένα όλα αυτά, πασίγνωστη η συμπτωματολογία, νομοτελειακή η κατρακύλα της χώρας προς την ιστορική εξαφάνιση. Όμως, άκουσε ποτέ κανείς κομματικό αρχηγό ή στέλεχος να αγωνιά, ειλικρινά, και με τρόπο, γι' αυτόν τον εφιάλτη; Κυρίως, ψέλλισε ποτέ πολιτικός στοιχειώδη έστω αυτοκριτική για τις ευθύνες του κόμματός του;

Ο κ. Κυριάκος, η κ. Φώφη, ο οξυνούστατος κ. Βενιζέλος, ο «ριζοσπάστης» Τσίπρας, απολογήθηκαν ποτέ για το καθεστώς ακρισίας, αυθαιρεσίας, αναξιοκρατίας που τα δικά τους κόμματα, το ένα μετά το άλλο, δημιούργησαν και επέβαλαν στον τόπο;

Η απώλεια της αυτοκριτικής ευαισθησίας και συνείδησης του πολιτικού προσωπικού είναι από τα πιο απελπιστικά συμπτώματα της συντελεσμένης κατάρρευσης του κομματικού συστήματος στη σημερινή Ελλάδα.

Ο κ. Μητσοτάκης ευελπιστεί (και του αρκεί) να κερδίσει τις επόμενες εκλογές, μόνο επειδή ο λαός είναι αγανακτισμένος και θυμωμένος με τον ΣΥΡΙΖΑ – όχι επειδή η Ν.Δ. διαθέτει αντιπρόταση στην παρακμιακή αποσύνθεση του κράτους και στον διεθνή εξευτελισμό των Ελλήνων. Ξεχνάει ο κ. Μ. ότι από ανάλογη αγανάκτηση και θυμό για τη Ν.Δ. ψήφισαν οι πολίτες δύο φορές τον ΣΥΡΙΖΑ.

Η κραυγή (ή τσιρίδα) «φύγετε σεις, για να κυβερνήσουμε εμείς» δεν συνιστά πολιτική αναμέτρηση, αλλά μόνο γραφικό καυγά, που αφορά αποκλειστικά τους διαπληκτιζόμενους και καθόλου, μα καθόλου τον λαό. Η πολιτική ολιγότητα του αρχηγού της Ν.Δ. ίνεται κατάδηλη στο γεγονός ότι απουσιάζει από τα λεγόμενά του κάθε αναφορά σε πρόγραμμα-σχεδιασμό-μελέτη συγκεκριμένων (όχι απλώς μεγάλοστομων) μεταρρυθμιστικών τολμημάτων.

Δεν λέει ούτε μία λέξη για τομές, επαγγέλλεται απλώς «καλύτερη» διαχείριση. Ζώντας από παιδί στον ζόφο της ψευδαισθητικής μεγαλοστομίας, του κομματικού με πλασματικά κατορθώματα αυτοηδονισμού, μοιάζει ανήμπορος να αντιληφθεί την καταστροφή της ζωής σήμερα κάποιων εκατομμυρίων Ελλήνων.

Δεν αποκλείεται, με κάποια θητεία πρωθυπουργική, να εξασφαλίσει την ισόβια κρατική λιμουζίνα του «πρώην». Την εξασφάλισαν ακόμα και ο Κωστάκης, ο Γιωργάκης, ο Αντωνάκης. Και σήμερα δεν διανοούνται να ξεμυτίσουν, τρέμοντας τη λαϊκή οργή.

Αν προλάβει πια να υπάρξει πρωθυπουργός με παρατεταμένη θητεία, θα είναι κάποιος που ΘΑ ΜΙΛΑΕΙ ΑΛΛΗ ΓΛΩΣΣΑ. Γλώσσα αντισυμβατική, σεμνής παραδοχής λαθών και ανεπάρκειας, αλλά και γλώσσα κοινωνικού μεταρρυθμιστή, ρηξικέλευθου καινοτόμου, ψυχωμένου οραματιστή.

Η παντοδαπή αποτυχία, διάλυση και εξευτελισμός του μεταπρατικού μας κράτους βεβαιώνουν ότι μόνο με «επανάδρυση» του πολιτειακού σχήματος θα συνεχίσουν να υπάρχουν Έλληνες. Τον ηγέτη θα επιβάλουν, αυτονόητα και καθολικά, οι πολύ πρώτες κινήσεις του στη σκακιέρα. Αν έχει προλάβει.